

Punca pelajar menghadapi Kesukaran dalam Bertutur Bahasa Arab dan Kaedah untuk Mengatasinya dalam kalangan Pelajar Bahasa Arab di UPSI

Causes of Students Facing Difficulties in Speaking Arabic and Methods to Overcome It Among Arabic Students at UPSI

Muhammad Faris Suhaimi* & Abdul Salam Ahmad Sabri
Fakulti Bahasa dan Komunikasi, Universiti Pendidikan Sultan Idris,
35900 Tanjong Malim, Perak, Malaysia
*fariszqq@gmail.com

Received: 1 Aug 2023 **Revised:** 10 Sept 2023 **Accepted:** 10 Oct 2023 **Published:** 31 Dec 2023

To Cite this Article (APA) : Suhaimi, M. F., & Ahmad Sabri, A. S. (2023). Causes of Students Facing Difficulties in Speaking Arabic and Methods to Overcome It Among Arabic Students at UPSI. *SIBAWAYH Arabic Language and Education*, 4(2), 55–67. <https://doi.org/10.37134/sibawayh.vol4.2.5.2023>

To link to this article: <https://doi.org/10.37134/sibawayh.vol4.2.5.2023>

Abstrak: Kajian ini meneroka cabaran yang dihadapi oleh pelajar bahasa Arab di Universiti Pendidikan Sultan Idris (UPSI) dalam bertutur bahasa Arab dan mengkaji kaedah untuk meningkatkan kemahiran bertutur. Kajian ini merupakan kajian kuantitatif, menggunakan soal selidik sebagai instrumen utama. Kajian itu melibatkan 108 peserta yang dipilih melalui persampelan rawak mudah. Hasil kajian mendedahkan beberapa cabaran utama, termasuk rasa malu dan takut diejek apabila bertutur dalam bahasa Arab, penguasaan tatabahasa yang tidak mencukupi, dan kekurangan galakan untuk menggunakan bahasa Arab dalam suasana akademik. Walaupun bahan pengajaran dilihat mencukupi, pelajar menyatakan keperluan untuk pengajaran yang lebih menarik untuk meningkatkan motivasi dan minat dalam kemahiran bertutur. Untuk menangani cabaran ini, antara kaedah yang boleh digunakan ialah dengan mewujudkan persekitaran pembelajaran yang menyokong kemahiran bertutur, menambah baik pengajaran tatabahasa melalui kaedah interaktif, menggalakkan penggunaan bahasa Arab dalam suasana akademik, dan menyediakan peluang latihan pertuturan tambahan. Kajian ini menyumbang kepada literatur sedia ada mengenai pengajaran bahasa Arab sebagai bahasa kedua dan memberikan pandangan kepada para pendidik dan penyelidik yang ingin meningkatkan pengajaran bahasa Arab.

Kata Kunci: Bahasa Arab, kemahiran bertutur, cabaran bertutur, UPSI

Abstract: This study explores the challenges faced by Arabic language students at Universiti Pendidikan Sultan Idris (UPSI) in speaking Arabic and examines methods to improve speaking skills. This study is a quantitative study, using a questionnaire as the main instrument. The study involved 108 participants selected through simple random sampling. The results of the study revealed several key challenges, including shyness and fear of ridicule when speaking in Arabic, insufficient mastery of grammar, and lack of encouragement to use Arabic in an academic setting. Although the teaching materials are seen as sufficient, students express the need for more interesting teaching to increase motivation and interest in speaking skills. To address this challenge, among the methods that can be used is to create a learning environment

that supports speaking skills, improve the teaching of grammar through interactive methods, encourage the use of Arabic in an academic setting, and provide additional speaking practice opportunities. This study contributes to the existing literature on the teaching of Arabic as a second language and provides insights for educators and researchers who wish to improve the teaching of Arabic.

Keywords: Arabic, speaking skills, speaking challenges, UPSI

PENGENALAN

Kemahiran bertutur atau komunikasi merupakan salah satu elemen yang penting dalam penguasaan sesuatu bahasa. Taher dan Abdul Razak (2022) menyatakan bahawa dalam menyediakan pelajar untuk berupaya berkomunikasi dengan efektif dan berkesan dalam kalangan masyarakat, penguasaan kemahiran bertutur adalah satu keperluan yang sangat penting. Oleh itu, kemahiran bertutur menjadi kepentingan dalam penguasaan sesuatu bahasa dan kemahiran inilah yang bakal memudahkan seseorang itu berkomunikasi dengan penutur asli bahasa yang dipelajari tersebut.

Bahasa Arab juga merupakan salah satu bahasa asing atau bahasa asing yang penting di Malaysia. Pendidikan di Malaysia mempunyai aliran agama yang boleh dipilih oleh pelajar dan pelajar tersebut akan mempelajari beberapa mata pelajaran berkaitan agama dan salah satunya ialah bahasa Arab. Pelajar bahasa Arab di Malaysia menghadapi masalah pertuturan Arab dan asas-asas dalam meningkatkan kemahiran bertutur bahasa Arab serta cabaran dalam menguasainya (Zaini et al., 2019).

Siti Salwa et al., (2021) telah melakukan sebuah kajian kuasi eksperimen bertujuan mengkaji keberkesanan strategi rumusan dan berfikir secara lantang terhadap kemahiran bertutur bahasa Arab dalam kalangan pelajar universiti. Kajian ini mendapati tahap pertuturan pelajar berada pada tahap sederhana rendah ketika pra-ujian diadakan. Rahman dan Ahmad (2020) menyatakan kemahiran bertutur merupakan kemahiran terpenting dalam kurikulum bahasa, namun kemahiran ini masih kurang mencapai tahap pencapaian yang baik dalam kalangan pelajar, tidak kira pelajar sekolah menengah mahu pun pelajar di institusi pengajian tinggi. Majoriti pelajar mengatakan pembelajaran kemahiran bertutur ini lebih sukar berbanding tiga kemahiran yang lainnya. Penguasaan kemahiran bertutur dalam bahasa Arab dalam kalangan masyarakat awam juga berada pada tahap yang rendah disebabkan tujuan utama masyarakat awam mempelajari bahasa Arab adalah kebanyakannya untuk tujuan ibadah, bukannya tujuan komunikasi atau pertuturan (Manap et al, 2022; Zulharby et al., 2019).

Latar Belakang Kajian

Kemahiran bertutur bahasa Arab merupakan aspek penting dalam menguasai sesuatu bahasa seperti yang kita ketahui. Walaubagaimanapun, terdapat beberapa masalah yang timbul berkenaan kemahiran bertutur bahasa Arab dalam kalangan pelajar university (Mohammad Taufiq & Wan Ab Aziz, 2018). Oleh itu, pernyataan masalah ini bertujuan untuk mengenal pasti kekangan yang dihadapi mahasiswa dalam penguasaan kemahiran bertutur bahasa Arab.

Kurang motivasi, rendah keyakinan diri, dan perasaan malu dalam bertutur dalam bahasa asing, seperti bahasa Arab, dapat menjadi hambatan signifikan dalam inisiatif berkomunikasi pelajar. Fenomena ini sering kali menyebabkan pelajar cenderung beralih menggunakan bahasa ibunda sebagai pengganti bahasa kedua, atau bahkan mengambil sikap pasif dan berdiam diri dalam konteks pembelajaran. Permasalahan ini mungkin terkait dengan

kurang mempraktis secara langsung dalam berbicara, keyakinan diri yang rendah dalam mengatasi masalah komunikatif, dan perasaan malu yang mungkin timbul akibat ketidakpastian atau ketidakmahiran dalam menggunakan bahasa asing (Muhammad Raflee & Halim, 2021). Oleh itu, isu ini penting untuk dikaji dengan lebih lanjut berkaitan punca yang menyebabkan kurangnya motivasi dan keyakinan diri ini, serta meneroka strategi atau pendekatan yang dapat membantu membangun kembali kepercayaan diri dan merangsang inisiatif komunikatif di antara pelajar.

Aluwi dan Abdul Ghani (2023) juga ada menyatakan bahawa pelajar-pelajar malu untuk bertutur bahasa Arab di dalam dan luar kelas. Pelajar malu untuk bercakap bahasa Arab samada dalam kelas mahupun di kampus. Permasalahan ini mendorong kepada kelemahan pelajar dalam bertutur dalam bahasa Arab. Menurut Zaini et al, (2019) dan Aluwi dan Abdul Ghani (2023) mendapati bahawa masalah yang kerap dihadapi oleh pelajar ialah malu dan takut untuk bertutur dalam bahasa Arab terutama sekali pelajar di Malaysia.

Masalah kekurangan kosa kata dan kesalahan struktur bahasa dapat menyebabkan pelajar susah untuk menyampaikan pandangan dan pendapat mereka di dalam bahasa Arab kepada pendengar. Samah et al., (2020) menerangkan bahawa kekurangan kosa kata dan kesalahan struktur bahasa menyebabkan pelajar tidak dapat menyampaikan pandangan mereka dengan jelas kepada pendengar dan hal ini membuatkan pelajar lebih cenderung untuk bertutur menggunakan bahasa ibunda iaitu bahasa Melayu. Menurut Samah et al., (2020) penyebab utama pelajar tidak dapat menguasai pertuturan bahasa Arab dengan baik ialah kekurangan kosa kata menyebabkan berlakunya kelancaran untuk berkomunikasi di dalam bahasa Arab.

Masalah-masalah yang telah dinyatakan di atas memberi kesan buruk kepada kemahiran bertutur. Sementara rasa gugup pelajar menyumbang kepada kurangnya latihan bertutur, kekangan masa pensyarah menghadkan fokus terhadap kemahiran tersebut. Selain itu, kekurangan kosa kata dan kesilapan tatabahasa menjadikan komunikasi tidak jelas (Muhammad et al., 2021). Tambahan pula, kekurangan peluang untuk interaksi sosial dan persekitaran yang tidak menyokong menghalang pelajar menggunakan bahasa Arab di luar bilik darjah. Dalam usaha membentuk suasana sokongan yang mendorong pertuturan bahasa Arab dan meningkatkan kecekapan bertutur pelajar dengan berkesan, penyelesaian bagi cabaran ini memerlukan kerjasama antara pensyarah, pelajar, dan masyarakat.

METODOLOGI KAJIAN

Kajian kuantitatif ini menggunakan tsoal selidik sebagai instrumen utama untuk mengkaji cabaran yang dihadapi oleh pelajar bahasa Arab di UPSI dalam berbahasa Arab. Sampel kajian terdiri daripada 108 orang peserta yang dipilih melalui persampelan rawak mudah. Soal selidik tinjauan direka bentuk berdasarkan item skala Likert untuk menilai persetujuan peserta dengan pernyataan yang berkaitan dengan pelbagai aspek berbahasa Arab, seperti perasaan malu atau takut, penguasaan tatabahasa, kecukupan bahan pengajaran, motivasi, dan peluang untuk latihan bertutur. Soal selidik telah diedarkan secara elektronik kepada para peserta, yang dimaklumkan tentang tujuan kajian dan memastikan kerahsiaan jawapan mereka. Pengumpulan data berlaku dalam tempoh tiga minggu, dan respons telah disusun untuk analisis.

Dalam menganalisis data, statistik deskriptif seperti frekuensi, peratusan, min, dan sisihan piawai digunakan untuk merumuskan respons peserta terhadap setiap item tinjauan. Statistik ini membantu dalam mengenal pasti cabaran yang paling biasa dihadapi oleh pelajar dalam berbahasa Arab dan memberikan gambaran keseluruhan persepsi mereka mengenai faktor-faktor yang mempengaruhi kemahiran bertutur mereka. Dapatan daripada kajian ini menyumbang kepada pemahaman tentang kesukaran yang dihadapi oleh pelajar bahasa Arab

dan menawarkan pandangan tentang bidang yang berpotensi untuk penambahbaikan dalam pengajaran bahasa Arab di UPSI.

DAPATAN KAJIAN

Seramai 108 orang pelajar telah menyertai kajian ini. Hasil dapatan berkaitan punca pelajar menghadapi kesukaran dalam bertutur bahasa Arab adalah seperti berikut.

Jadual 1: Punca Pelajar Menghadapi Kesukaran dalam Bertutur Bahasa Arab

No	Soalan	Skala	Kekerapan	Peratus	Min	Sisihan Piawai
1	Saya malu bercakap bahasa Arab di dalam kelas	Sangat tidak setuju	18	16.7	3.20	1.426
		Tidak setuju	20	18.5		
		Tidak pasti	18	16.7		
		Setuju	26	24.1		
		Sangat setuju	26	24.1		
		Total	108	100		
2	Saya takut diketawakan oleh rakan sekelas jika salah ketika bertutur dalam bahasa Arab.	Sangat tidak setuju	22	20.4	3.01	1.444
		Tidak setuju	24	22.2		
		Tidak pasti	14	13.0		
		Setuju	27	25.0		
		Sangat setuju	21	19.4		
		Total	108	100		
3	Saya rasa persekitaran di IPT tidak mendorong saya menggunakan bahasa Arab dalam pertuturan.	Sangat tidak setuju	19	17.6	3.28	1.515
		Tidak setuju	22	20.4		
		Tidak pasti	10	9.3		
		Setuju	24	22.2		
		Sangat setuju	33	30.6		
		Total	108	100		
4	Saya kurang mampu menggunakan tatabahasa yang betul semasa bertutur bahasa Arab di kelas.	Sangat tidak setuju	9	8.3	3.77	1.212
		Tidak setuju	11	10.2		
		Tidak pasti	7	6.5		
		Setuju	50	46.3		
		Sangat setuju	31	28.7		
		Total	108	100		
5	Bahan-bahan pengajaran dan pembelajaran di IPT tidak mencukupi kepada saya untuk	Sangat tidak setuju	24	22.2	2.72	1.386
		Tidak setuju	35	32.4		
		Tidak pasti	11	10.2		
		Setuju	23	21.3		
		Sangat setuju	15	13.9		
		Total	108	100		

	mempelajari kemahiran bertutur.					
6	Saya berasa tidak minat mempelajari kemahiran bertutur kerana aktiviti pengajaran yang membosankan.	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	41 39 7 11 10 108	38.0 36.1 6.5 10.2 9.3 100	2.17	1.293
7	Saya tidak diberi peluang untuk mengaplikasikan kemahiran bertutur di dalam kelas.	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	39 33 11 9 16 108	36.1 30.6 10.2 8.3 14.8 100	2.35	1.423
8	Saya tidak dapat memperuntukan masa yang cukup untuk mempraktikkan pertuturan bahasa Arab.	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	26 28 15 21 18 108	24.1 25.9 13.9 19.4 16.7 100	2.79	1.434

Berdasarkan jadual 1, dalam soalan 1, kebanyakan pelajar bersetuju bahawa wujudnya perasaan malu bertutur dalam bahasa Arab di dalam kelas. Skala "Setuju" dan "Sangat Setuju" mencatatkan kekerapan dan peratusan tertinggi, dengan 26 respons dan 24.10%. Ini menunjukkan bahawa kebanyakan pelajar bersetuju bahawa terdapat perasaan malu dalam bertutur dalam bahasa Arab di dalam kelas, manakala skala "Sangat Tidak Setuju" dan "Tidak Pasti" mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu sebanyak 18 respons dan 16.70%. Min bagi soalan dalam tinjauan ini ialah 3.20, menunjukkan responden agak kurang pasti tentang perasaan malu berbahasa Arab di dalam kelas sebagai salah satu punca pelajar bahasa Arab di UPSI menghadapi kesukaran untuk berbahasa Arab.

Dalam soalan 2, kebanyakan responden bersetuju bahawa pelajar takut ditertawakan oleh rakan sekelas jika melakukan kesilapan semasa bertutur dalam bahasa Arab. Skala "Setuju" mencatatkan kekerapan tertinggi dengan 27 respons dan peratusan 25.0%, manakala skala "Tidak Pasti" mencatatkan kekerapan dan peratusan terendah, dengan 14 respons dan 13.0%. Walaupun terdapat pelbagai pendapat, bilangan pelajar yang bersetuju adalah lebih tinggi daripada mereka yang tidak bersetuju, menunjukkan kecenderungan yang kuat dalam kalangan responden terhadap pernyataan ini. Min bagi soalan dalam tinjauan ini ialah 3.01, menunjukkan bahawa responden agak tidak pasti tentang ketakutan ditertawakan oleh rakan sekelas sekiranya melakukan kesilapan semasa bertutur dalam bahasa Arab sebagai salah satu punca pelajar bahasa Arab di UPSI menghadapi kesukaran untuk berbahasa Arab.

Bagi soalan 3, kebanyakan responden menyokong pernyataan bahawa persekitaran akademik tidak menggalakkan pelajar menggunakan bahasa Arab dalam pertuturan. Skala "Sangat Setuju" mencatatkan kekerapan tertinggi dengan 33 respons dan peratusan 30.60%. Manakala skala "Tidak Pasti" pula mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu 10 respons dan 9.30% menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dan ada yang masih tidak pasti dengan kenyataan ini. Ini menyerlahkan penekanan yang ketara terhadap kurangnya galakan dalam persekitaran akademik untuk menggunakan bahasa Arab dalam pertuturan. Min bagi soalan dalam tinjauan ini ialah 3.28, menunjukkan bahawa responden agak tidak pasti tentang persekitaran akademik yang tidak menggalakkan pelajar menggunakan bahasa Arab dalam pertuturan sebagai salah satu punca pelajar bahasa Arab di UPSI menghadapi kesukaran untuk bertutur dalam bahasa Arab.

Dalam soalan 4, kebanyakan responden bersetuju bahawa pelajar tidak mahir menggunakan tatabahasa yang betul semasa bertutur dalam bahasa Arab di dalam kelas. Skala "Setuju" mencatatkan kekerapan tertinggi dengan 50 respons dan peratusan 46.30%. Manakala skala "Tidak Pasti" pula mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu 7 respons dan 6.5% menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dan ada yang masih tidak pasti dengan kenyataan ini. Ini menunjukkan bahawa tatabahasa merupakan faktor kritikal kesukaran pelajar dalam berbahasa Arab. Min bagi soalan dalam tinjauan ini ialah 3.77, menunjukkan bahawa responden secara amnya bersetuju bahawa kekurangan penguasaan pelajar dalam menggunakan tatabahasa yang betul semasa bertutur dalam bahasa Arab di dalam kelas adalah antara punca pelajar menghadapi kesukaran untuk bertutur dalam bahasa Arab.

Dalam soalan 5, kebanyakan responden tidak bersetuju dengan kenyataan bahawa bahan pengajaran di UPSI tidak mencukupi untuk pelajar mempelajari kemahiran bertutur. Skala "Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan tertinggi dengan 35 respons dan peratusan 32.40%. Manakala skala "Tidak Pasti" pula mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu sebanyak 11 respons dan 10.20% menunjukkan hanya segelintir pelajar yang bersetuju dan ada yang masih tidak pasti dengan kenyataan ini. Ini menunjukkan bahawa kenyataan bahawa bahan pengajaran di UPSI tidak mencukupi untuk pelajar mempelajari kemahiran bertutur bukanlah punca kesukaran pelajar bertutur dalam bahasa Arab. Min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 2.72, menunjukkan responden secara umumnya tidak bersetuju bahawa bahan pengajaran di UPSI tidak mencukupi untuk pelajar mempelajari kemahiran bertutur.

Dalam soalan 6, kebanyakan responden tidak bersetuju dengan pernyataan bahawa pelajar tidak berminat untuk mempelajari kemahiran bertutur kerana aktiviti pengajaran yang membosankan. Skala "Sangat Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan tertinggi dengan 41 respons dan peratusan 38.0%. Manakala skala "Tidak Pasti" pula mencatatkan kekerapan dan peratusan terendah iaitu sebanyak 7 respons dan 6.5% menunjukkan hanya segelintir pelajar sahaja yang bersetuju dan ada yang masih tidak pasti dengan kenyataan ini. Ini menunjukkan bahawa pernyataan pelajar tidak berminat untuk mempelajari kemahiran bertutur kerana aktiviti pengajaran yang membosankan bukanlah punca kesukaran pelajar bertutur dalam bahasa Arab. Purata markah bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 2.17, menunjukkan responden secara umumnya tidak bersetuju bahawa pelajar tidak berminat untuk mempelajari kemahiran bertutur kerana aktiviti pengajaran yang membosankan.

Selain itu, dalam soalan 7, kebanyakan responden tidak bersetuju dengan pernyataan bahawa pelajar tidak diberi peluang untuk mengaplikasikan kemahiran bertutur di dalam kelas. Skala "Sangat Tidak Setuju" direkodkan kekerapan tertinggi dengan 39 respons dan peratusan 36.10%. Manakala skala "Setuju" pula mencatatkan kekerapan dan peratusan terendah iaitu sebanyak 9 respons dan 8.30% menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak pasti dan ada yang bersetuju dengan pernyataan ini. Ini menunjukkan bahawa kenyataan bahawa pelajar tidak diberi peluang untuk mengaplikasikan kemahiran bertutur di dalam kelas bukanlah punca kesukaran pelajar bertutur dalam bahasa Arab. Min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 2.35, menunjukkan bahawa responden secara umumnya tidak bersetuju bahawa pelajar tidak diberi peluang untuk mengaplikasikan kemahiran bertutur di dalam kelas.

Akhir sekali, dalam soalan 8, kebanyakan responden tidak bersetuju dengan kenyataan bahawa pelajar tidak mempunyai masa yang mencukupi untuk berlatih bertutur dalam bahasa Arab. Skala "Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan tertinggi dengan 28 respons dan peratusan 25.90%. Manakala skala "Tidak Pasti" pula mencatatkan kekerapan dan peratusan terendah iaitu 15 respons dan 13.90%. Ini menunjukkan ada pelajar yang bersetuju dan ada yang tidak pasti dengan pernyataan ini. Ini menunjukkan perbezaan pendapat dalam kalangan pelajar berhubung kenyataan ini. Purata markah bagi soalan dalam tinjauan ini ialah 2.79, menunjukkan responden secara umumnya tidak bersetuju bahawa pelajar tidak mempunyai masa yang cukup untuk berlatih bertutur dalam bahasa Arab sebagai salah satu punca pelajar bahasa Arab di UPSI menghadapi kesukaran untuk bertutur dalam bahasa Arab.

Jadual 2: Kaedah-Kaedah untuk Meningkatkan Kemahiran Bertutur Bahasa Arab dalam Kalangan Pelajar Bahasa Arab UPSI

No	Soalan	Skala	Kekerapan	Peratus	Min	Sisihan Piawai
1	Penggunaan kelas praktikal berbual dalam bahasa Arab di dalam	Sangat tidak setuju	2	1.9	4.62	.720
		Tidak setuju	1	.9		

	proses pembelajaran membantu saya meningkatkan kemahiran bertutur.	Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	0 30 75 108	0 27.8 69.4 100		
2	Menggunakan aplikasi pembelajaran bahasa Arab untuk berlatih berbicara membantu meningkatkan kefahaman dan penguasaan saya terhadap bahasa tersebut.	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	1 1 7 28 71 108	.9 .9 6.5 25.9 65.7 100	4.55	.741
3	Berbual dengan rakan sekelas dalam bahasa Arab membantu saya memperbaiki kemahiran bertutur.	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	1 1 2 31 73 108	.9 .9 1.9 28.7 67.6 100	4.61	.667
4	Saya merasa lebih berkeyakinan dalam bertutur bahasa Arab selepas menghadiri program latihan lisan yang khusus	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	1 1 7 35 64 108	.9 .9 6.5 32.4 59.3 100	4.48	.742
5	Menonton video dalam bahasa Arab membantu saya meningkatkan kemahiran pengucapan dan intonasi	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	1 0 3 38 66 108	.9 0 2.8 35.2 61.1 100	4.56	.646
6	Menghafal kosa kata bahasa Arab setiap hari akan membantu saya menjadi lebih lancar dalam bertutur.	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	1 1 2 28 76 108	.9 .9 1.9 25.9 70.4 100	4.64	.662
7	Mendengar persembahan dalam bahasa Arab membantu saya memperbaiki kemahiran bertutur.	Sangat tidak setuju Tidak setuju Tidak pasti Setuju Sangat setuju Total	1 5 13 37 52 108	.9 4.6 12.0 34.3 48.1 100	4.24	.906

8	Membaca teks dalam bahasa Arab membantu saya meningkatkan kefasihan bertutur.	Sangat tidak setuju	2	1.9	4.59	.737
		Tidak setuju	1	.9		
		Tidak pasti	1	.9		
		Setuju	31	28.7		
		Sangat setuju	73	67.6		
		Total	108	100		

Berdasarkan jadual 2, dalam soalan 1, kekerapan dan peratusan tertinggi adalah untuk skala "Sangat Setuju", dengan kekerapan 75 dan peratusan 69.40%. Ini menunjukkan bahawa majoriti pelajar sangat bersetuju bahawa menggunakan kelas amali bahasa Arab pertuturan dalam proses pembelajaran membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur mereka. Sebaliknya, kekerapan dan peratusan terendah adalah untuk skala "Tidak Setuju", dengan kekerapan hanya 1 dan peratusan hanya 0.90%, menunjukkan bahawa hanya segelintir pelajar tidak bersetuju dengan pernyataan ini. Nilai min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 4.62, menunjukkan bahawa responden secara amnya bersetuju bahawa penggunaan kelas amali bahasa Arab pertuturan dalam proses pembelajaran membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur mereka. Selain itu, sisihan piawai yang direkodkan ialah 0.720, menunjukkan bahawa pelajar bersetuju bahawa penggunaan kelas amali bahasa Arab pertuturan dalam proses pembelajaran membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur mereka.

Dalam soalan 2, kekerapan dan peratusan tertinggi adalah untuk skala "Sangat Setuju", dengan kekerapan 71 dan peratusan 65.70%. Ini menunjukkan majoriti pelajar sangat bersetuju bahawa penggunaan aplikasi pembelajaran bahasa Arab untuk latihan bertutur membantu meningkatkan kefahaman dan penguasaan kemahiran bertutur pelajar. Manakala skala "Sangat Tidak Setuju" dan "Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu dengan kekerapan 1 dan peratusan 0.90%. Ini menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dengan pernyataan ini. Nilai min bagi soalan dalam tinjauan ini ialah 4.55, menunjukkan responden secara umumnya bersetuju bahawa penggunaan aplikasi pembelajaran bahasa Arab untuk latihan bertutur membantu meningkatkan pemahaman dan penguasaan kemahiran bertutur pelajar. Selain itu, sisihan piawai yang direkodkan ialah 0.741, menunjukkan bahawa pelajar bersetuju bahawa menggunakan aplikasi pembelajaran bahasa Arab untuk latihan bertutur membantu meningkatkan pemahaman dan penguasaan kemahiran bertutur pelajar.

Dalam soalan 3, kekerapan dan peratusan tertinggi adalah untuk skala "Sangat Setuju", dengan kekerapan 73 dan peratusan 67.60%. Ini menunjukkan bahawa majoriti pelajar sangat bersetuju bahawa bercakap dengan rakan sekelas dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur. Manakala skala "Sangat Tidak Setuju" dan "Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu dengan kekerapan 1 dan peratusan 0.90%, menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dengan pernyataan ini. Nilai min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 4.61, menunjukkan bahawa responden secara umumnya bersetuju bahawa bercakap dengan rakan sekelas dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur mereka. Selain itu, sisihan piawai yang direkodkan ialah 0.667, menunjukkan bahawa pelajar bersetuju bahawa bercakap dengan rakan sekelas dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur mereka.

Dalam soalan 4, kekerapan dan peratusan tertinggi adalah untuk skala "Sangat Setuju", dengan kekerapan 64 dan peratusan 59.30%. Ini menunjukkan majoriti pelajar sangat bersetuju bahawa menghadiri program latihan lisan tertentu dapat meningkatkan keyakinan pelajar dalam bertutur dalam bahasa Arab. Manakala skala "Sangat Tidak Setuju" dan "Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu dengan kekerapan 1 dan

peratusan 0.90%, menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dengan pernyataan ini. Nilai min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 4.48, menunjukkan bahawa responden secara amnya bersetuju bahawa menghadiri program latihan lisan tertentu boleh meningkatkan keyakinan pelajar dalam bertutur dalam bahasa Arab. Selain itu, sisihan piawai yang direkodkan ialah 0.742, menunjukkan bahawa pelajar bersetuju bahawa menghadiri program latihan lisan tertentu boleh meningkatkan keyakinan pelajar dalam bertutur dalam bahasa Arab.

Dalam soalan 5, kekerapan dan peratusan tertinggi adalah untuk skala "Sangat Setuju", dengan kekerapan 66 dan peratusan 61.10%. Ini menunjukkan bahawa majoriti pelajar sangat bersetuju bahawa menonton video dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan sebutan dan intonasi mereka dalam kemahiran bertutur. Manakala skala "Sangat Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan dan peratusan terendah, iaitu kekerapan 1 dan peratusan 0.90%, menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dengan pernyataan ini. Nilai min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 4.56, menunjukkan bahawa responden secara umumnya bersetuju bahawa menonton video dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan sebutan dan intonasi mereka dalam kemahiran bertutur. Selain itu, sisihan piawai yang direkodkan ialah 0.646, menunjukkan bahawa pelajar bersetuju bahawa menonton video dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan sebutan dan intonasi mereka dalam kemahiran bertutur.

Dalam soalan 6, kekerapan dan peratusan tertinggi adalah untuk skala "Sangat Setuju", dengan kekerapan 76 dan peratusan 70.40%. Ini menunjukkan majoriti pelajar sangat bersetuju bahawa menghafal kosa kata bahasa Arab setiap hari akan membantu pelajar menjadi lebih fasih bertutur. Manakala skala "Sangat Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu kekerapan hanya 1 dan peratusan hanya 0.90%, menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dengan pernyataan ini. Nilai min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 4.64, menunjukkan bahawa responden secara umumnya bersetuju bahawa menghafal kosa kata bahasa Arab setiap hari akan membantu pelajar menjadi lebih fasih bertutur. Selain itu, sisihan piawai yang direkodkan ialah 0.662, menunjukkan bahawa pelajar bersetuju bahawa menghafal kosa kata bahasa Arab setiap hari akan membantu pelajar menjadi lebih fasih dalam bertutur.

Dalam soalan 7, kekerapan dan peratusan tertinggi adalah untuk skala "Sangat Setuju", dengan kekerapan 52 dan peratusan 48.10%. Ini menunjukkan majoriti pelajar sangat bersetuju bahawa mendengar persembahan dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur. Manakala skala "Sangat Tidak Setuju" mencatatkan kekerapan dan peratusan terendah, iaitu kekerapan 1 dan peratusan 0.90%, menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dengan pernyataan ini. Nilai min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 4.24, menunjukkan kebanyakan responden bersetuju bahawa mendengar persembahan dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur. Selain itu, sisihan piawai yang direkodkan ialah 0.906, menunjukkan bahawa pelajar bersetuju bahawa mendengar persembahan dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kemahiran bertutur mereka, manakala sebilangan kecil masih tidak pasti tentang kenyataan ini.

Akhir sekali, dalam soalan 8, kekerapan dan peratusan tertinggi adalah untuk skala "Sangat Setuju", dengan kekerapan 73 dan peratusan 67.60%. Ini menunjukkan majoriti pelajar sangat bersetuju bahawa membaca teks dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kefasihan bertutur. Manakala skala "Tidak Setuju" dan "Tidak Pasti" mencatatkan kekerapan dan peratusan yang paling rendah iaitu dengan kekerapan 1 dan peratusan 0.90%, menunjukkan hanya segelintir pelajar yang tidak bersetuju dengan pernyataan ini. Nilai min bagi soalan ini dalam tinjauan ialah 4.59, menunjukkan bahawa responden secara amnya bersetuju bahawa membaca teks dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kefasihan bertutur. Selain itu, sisihan piawai yang direkodkan ialah 0.737, menunjukkan bahawa pelajar bersetuju bahawa membaca teks dalam bahasa Arab membantu pelajar meningkatkan kefasihan bertutur.

PERBINCANGAN

Kajian yang dijalankan di Universiti Pendidikan Sultan Idris (UPSI) mendedahkan variasi yang ketara dalam kalangan responden berhubung kesukaran yang dihadapi oleh pelajar bahasa Arab dalam menguasai kemahiran bertutur. Skor keseluruhan kajian ialah 2.91 dengan sisihan piawai 1.00, menunjukkan perbezaan pendapat yang signifikan dalam kalangan responden. Sebab-sebab kesukaran ini mungkin termasuk kebolehan bertutur, tahap kefahaman, persepsi kegunaan bahasa Arab, dan keyakinan dalam menggunakan bahasa tersebut. Ini menyerlahkan keperluan untuk memahami faktor-faktor yang menyumbang kepada kesukaran pelajar menguasai kemahiran berbahasa Arab di UPSI dan merangka strategi yang sesuai untuk menangani cabaran ini untuk meningkatkan keberkesanan pengajaran dan pembelajaran dalam bidang ini.

Salah satu isu utama yang diketengahkan ialah rasa malu pelajar bertutur dalam bahasa Arab di dalam kelas, dengan 48.2% setuju atau sangat setuju. Rasa malu ini boleh menghalang perkembangan kemahiran komunikasi mereka, menyebabkan mereka mengelakkan situasi yang memerlukan penggunaan bahasa Arab. Begitu juga, sebilangan besar pelajar (44.4%) menyatakan takut ditertawakan oleh rakan sekelas apabila bertutur dalam bahasa Arab, yang juga boleh menyumbang kepada penguasaan rendah mereka. Kajian itu mencadangkan bahawa mewujudkan persekitaran pembelajaran yang menyokong yang menggalakkan penggunaan bahasa Arab yang aktif adalah penting.

Faktor lain yang mempengaruhi kemahiran bertutur pelajar ialah persepsi mereka kekurangan peluang untuk berlatih bertutur dalam kelas. Lebih separuh daripada pelajar (52.6%) bersetuju atau sangat bersetuju dengan pernyataan ini. Kajian menunjukkan bahawa persekitaran kampus memainkan peranan penting dalam kesukaran pembelajaran bahasa Arab pelajar, menunjukkan keperluan UPSI untuk mewujudkan persekitaran pembelajaran yang lebih kondusif yang menyokong penggunaan bahasa Arab yang aktif.

Selain itu, sebilangan pelajar (46.3%) merasakan mereka kurang kebolehan menggunakan tatabahasa yang betul semasa bertutur dalam bahasa Arab, menjejaskan pemahaman dan kejelasan komunikasi mereka. Walaupun kebanyakan pelajar tidak merasakan bahawa bahan pengajaran tidak mencukupi, menunjukkan bahawa sumber sedia ada UPSI adalah mencukupi, penekanan yang lebih mungkin diperlukan kepada faktor-faktor lain seperti latihan pertuturan yang mencukupi dan latihan lisan yang berterusan dalam pembelajaran bahasa Arab.

Dari segi peningkatan kemahiran berbahasa Arab, kajian mengenal pasti beberapa kaedah berkesan yang disokong oleh pelajar UPSI. Ini termasuk kelas perbualan praktikal dalam bahasa Arab, menggunakan aplikasi pembelajaran bahasa Arab, berbual dengan rakan sekelas dalam bahasa Arab, menghadiri program latihan lisan tertentu, menonton video bahasa Arab, menghafal perbendaharaan kata Arab setiap hari, mendengar persembahan bahasa Arab, dan membaca teks bahasa Arab. Kaedah ini sebahagian besarnya disokong oleh majoriti pelajar, menunjukkan keberkesanannya dalam meningkatkan kemahiran bertutur bahasa Arab.

Kesimpulannya, kajian ini menekankan keperluan untuk menangani kesukaran pelajar dalam menguasai kemahiran berbahasa Arab di UPSI melalui strategi pengajaran yang berkesan dan persekitaran pembelajaran yang kondusif. Dengan memahami cabaran-cabaran ini dan melaksanakan kaedah yang sesuai, UPSI dapat meningkatkan kualiti pengajaran dan pembelajaran bahasa Arab, seterusnya meningkatkan penguasaan pelajar dalam berbahasa Arab.

KESIMPULAN

Dapatan tinjauan menyerlahkan cabaran utama yang dihadapi oleh pelajar bahasa Arab di UPSI dalam berbahasa Arab, termasuk rasa malu, takut diejek, penguasaan tatabahasa yang tidak mencukupi, dan kurang galakan untuk menggunakan bahasa Arab dalam persekitaran akademik. Untuk menangani cabaran ini, penyelidikan masa depan boleh menumpukan pada strategi untuk mewujudkan persekitaran pembelajaran yang menyokong dan tidak menghakimi, meningkatkan pengajaran tatabahasa melalui kaedah interaktif, menggalakkan penggunaan bahasa Arab dalam tetapan akademik, dan menyediakan peluang latihan pertuturan tambahan. Walaupun bahan pengajaran dilihat mencukupi, usaha untuk meningkatkan motivasi dan minat pelajar dalam kemahiran bertutur adalah penting. Dengan melaksanakan pengesyoran ini, pendidik boleh membantu pelajar mengatasi cabaran ini dan meningkatkan kemahiran bertutur bahasa Arab mereka, akhirnya meningkatkan keseluruhan pengalaman pembelajaran mereka. Penyelidikan masa depan boleh meneroka lebih lanjut isu-isu ini untuk membangunkan strategi pengajaran yang berkesan untuk bahasa Arab sebagai bahasa kedua.

PENGHARGAAN

Para penulis merakamkan ucapan terima kasih dan penghargaan kepada semua yang menyumbang untuk kajian ini secara langsung dan tidak langsung.

KONFLIK KEPENTINGAN

Tiada konflik kepentingan dalam kajian ini.

RUJUKAN

- Aluwi, A. M. & Abdul Ghani, M. T. (2023). Penguasaan Kosa Kata Terhadap Penulisan Bahasa Arab dalam Kalangan Pelajar Sekolah Menengah Agama Khairiah: Kajian daripada Perspektif Guru [Vocabulary Mastery of Arabic Language Writing Among Khairiah Religion Secondary School Students: A Study from The Teacher's Perspective], *Sains Insani*, 8(2), 294-303.
- Manap, N. A., Ag. Damit, S., Abas, A., & Kassim, N. (2022). Tahap Penguasaan Literasi Bahasa Arab Dalam Kalangan Masyarakat Awam Di Sabah. *International Journal of Humanities, Philosophy and Language*, 5 (17), 33-40.
- Mohammad Taufiq, A. G. & Wan Ab Aziz, W. D. (2018). Adaptation Of Addie Instructional Model In Developing Educational Website For Language Learning. *Global Journal of At- Thaqqafah*, 7-16.
- Muhammad Raflee, S. S., & Halim, L. (2021). The Effectiveness of Critical Thinking in Improving Skills in KBAT Problem Solving: Keberkesanan Pemikiran Kritis dalam Meningkatkan Kemahiran dalam Penyelesaian Masalah KBAT. *Jurnal Pendidikan Sains Dan Matematik Malaysia*, 11(1), 60–76. <https://doi.org/10.37134/jpsmm.vol11.1.6.2021>
- Muhammad, M. F., Ramli, S. B., Ghani, M. T. A., Mohamad, A. N., & Mohd Fauzi, M. S. N. (2021). Kerangka Konsep Modul Pengajaran Bahasa Arab Untuk Tujuan Teknologi [Conceptual Framework Of Arabic Language Teaching Modules For Technological Purposes]. *Sains Insani*, 6(3), 183-187.

- Rahman, A. A., & Ahmad, N. (2020). Pembinaan Model Kemahiran Bertutur Bahasa Arab" MGG@ TfModKTBa@INNOV" Di Institut Pengajian Tinggi Awam (IPTA) Malaysia. *Jurnal Kesidang*.
- Samah, R., Isahak, A., & Ahmad, W. A. (2020). Amalan Guru Cemerlang Dalam Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) Bahasa dan Sastra Arab Mengikut Strategi Ibnu Khaldun. *Asia Pacific Journal of Educators and Education*, 37-54.
- Siti Salwa Mohd Noor, Norasyikin Osman, Nurazan Mohmad Rouyan, Norhayati Che Hat, Khoirun Nisak Mat Saad. 2021. Kemahiran bertutur Bahasa Arab luar kelas dalam kalangan penutur bukan asli bahasa Arab. *BITARA International Journal of Civilizational Studies and Human Sciences* 4(2): 59-69.
- Taher, F. I. M., & Abdul Razak, K. (2022). Penguasaan Kemahiran Komunikasi Pelajar Melalui Pembelajaran Berasaskan Projek Berorientasikan Animasi. *International Journal of Education, Psychology and Counseling*, 7 (45), 501-515.
- Zaini, A. R., Zakaria, N., Hamdan, H., Ghazali, M. R., & Ismail, M. R. (2019). Pengajaran Bahasa Arab Di Malaysia: Permasalahan Dan Cabaran. *Jurnal Pengajian Islam*, 47-57.
- Zulharby, P., Rasyid, Y., & Nuruddin. (2019). The characteristics of Teaching Material Arabic Speaking Skills in Higher Education. *Jurnal al-Bayan: Jurnal Jurusan Pendidikan Bahasa Arab*, 11(2): 194-213.